

ცრიბონა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი "ცრიბონა" თვიურად ღირს 120,000 მ. სამკლავიარო განცხადება პირველ გვერდზე 300,000 მ.; უკანასკნელზე 200,000 მ. კანტორა ლია დილის 8-2 ს. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 11-12 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი სასახლის ქუჩა № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 10-34.

№ 191
თარიღი
1922 წ.

ყოველდღიური გაზეთი
ცრიბონა

ორგანო მემარცხენე სოციალისტ-დემოკრატიული საარევოლიუციო პარტიის მთავარი კომიტეტისა.

1922 წლის 1 იანვრიდან თვეში გავრავილი ღირს 120,000 მანეთი. ცალკე ნომერი ყოველგან 5000 მანეთი.

უფასოდ გავრავილი აღარაფერს გავრავილებს.

ხელის მოწერა მიიღება თვის 1 რიყხეიდან.

რედაქციის და კანტორის მისამართი: ტფილისი, სასახლის ქ. № 6.

დაიხმება და იხილება

ლექსები. მარია ტოკი.

მ. შ. წ.-კ. მალაზიაში.
განათლების კანტორაში.
სტუდენტთა კოლონიაში.

დამწებრებული მშობლები მღვდელი სპირიდონი და ვარდო იოსების ასული, და და ძმები: აგრადინა, მელქისედეკი, სევერიანე და ივანე; ძმები: მარია მინას ასული და პოლმანოვი ყირიმის ასული კანდელაკები; ძმისწულები და დისწულები: ოთარი, თენგიზა, მარო და სიძე მიხეილ ნიკოლოზის ძე ტიმოფეევი აუწყებენ ნათესაებს, აზნაურებს და ნაცნობებს, პირველი საყვარელ შვილის, მეორე ძმის და მესამე ძმის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ფაკულტეტის მე-IV კურს სტუდენტი

აბიათარ (აბო) სპირიდონის ძე
კანდელაკის

უბრძოლად დაკარგვას. პანაშვილები საკუთარ ბინაზე, დავითის ქ. № 5 ბ. № 4 ყოველ დღეს, საღამოს 5 საათზე. გამოხვედრა და დასაფლავება ივრის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში ხუთშაბათს აპრილის 13-ს, დღის 4 საათზე.

246

განცხადება

ორშაბათს, 17 აპრილს, საქართველოს ფოსტა-ტელეგრაფის კავშირი

საქართველოს დაგეგმულთა
სასარგებლოდ
სასახლის გალუი
(რუსთაველის ქუჩა)

მ ა რ თ ა ვ ს

დიდ სპირიდონას

სეირნობა დაიწყება 4 საათიდან.

სეირნობის შემდეგ ვაიმართება კონცერტი სახელმწიფო ოპერის საუკეთესო ძალების მონაწილეობით.

შესრულებული იქნება თამარ წერეთლის მიერ ბოშების რომანსები, ქართული ხორა შესარულებს ნაციონალურ კოსტიუმში ქართულ სიმღერებს.

სეირნობის დროს დამსწრეთათვის იქნება გამართული ლოტარეია-ალეგრი, ილუმინაცია, მუსიკა და მოწყობილი რადიო-ტელეგრაფი, ტელეფონი, ფოსტა, ბენგალის ცეცხლი, განათებული შადრევანი და ბუფეტი საუკეთესო კახეთის ღვინით და სასმელებით.

არ არის შეთანხმებული რუსეთის საკითხში და აქაც მათ შორის თითქმის გარდაუდებლად წინააღმდეგობა ზღუდე არის აღმართული. ისეთი პირობებში წუშა-თა კლასისა და სოციალისტური პარტიების შეთანხმებულად გამოხვედრა უნდა მიეცეს არა მარტო მორალური ღირებულების, არამედ დიდი პოლიტიკური ფაქტორის ხასიათიც. ენუშა ანგარიში უნდა გაუწიოს მთელი მოსოფლიოს მუშათა კლასის მოთხოვნებს.

მაგრამ არ უნდა წარმოვიდგინოთ ისე, თითქოს მუშათა კლასმა ამ გაერთიანების ილაღად მიიღო და მის მიგნით არ არსებობდეს განუგებებელი ელემენტები. მეორე ინტერნაციონალის რაინდები ვანდერველდს სახითა და მემარჯვენე ორნახევარსტრუბი პოლ ფორის პირით აშკარა შეუიარაღებელ პოზიციას დაიღვინ და არ სურდათ რაიმე შემარჩებელი ხაზი მოეხატათ სოციალისტურს წინაშე. მათი კატეგორიული მოთხოვნით იქნება ამოშლილი ლოზუნგებიდან დემონსტრაციები ვერსალის სახელი პარტიების უარყოფის შესახებ, აგრეთვე მათივე დაუთმანებლობის გამო ვერ გავიდა კომინტერნის წინააღმდეგ მოწყობილ გენუას კონფერენციის დათვებამდე საერთაშორისო მუშათა კონფერენცია. აღსანიშნავია არის ის გარემოება, რომ ვერსალის პარტიის მხრულე დამცველად გამოვიდნენ სწორედ მემარჯვენე ანტიანტის მხარეების სოციალისტები; ბელგიელი ვ. ვანდერველდ და ფრანგი პოლ ფორი მეტის სიყვარულითა და ენერგიით გამოდიოდნენ ვერსალის ხელშეკრულების დასაცავად. ვანდერველდმა კლასიკური, წმინდა სოციალ იმპერილისტური ფორიზმაც გადაისროლა: თქვენი მუშებისათვის არის სასარგებლო ვერსალის ხელშეკრულების გადასწავლა, თორემ ჩვენი მუშების ინტერესები ამას არ მოითხოვს.

რით უნდა აგხანათ უკიდურეს მემარჯვენე სოციალისტების ასეთი პოზიცი? ამას ერთი დიდი მიზეზი უდის საჩუქრად. მეორე ინტერნაციონალის ხელმძღვანელებს ჯერ კიდევ არ გაუწყვიტათ კავშირი ბურჟუაზიასთან და ისინი დღესაც კოალიციაში იწყებებიან გაბატონებულ კლასებთან. ბელგიის სახელმწიფო მინისტრი ემილ ვანდერველდი მთელი თავისი რეფორმისტური იდეოლოგიით ბურჟუაზიასთან ერთად მიეგზავრება გემით და ამიტომ მას არ ძალუძს მუშათა გაერთიანების დამცველად გამოვიდეს. ვინაიდან პროლეტარიატის გაერთიანებულ ფრონტის შექმნა აუცილებლად მოითხოვს ბურჟუაზიასთან პოლიტიკური კოალიციის მოსპობას, ამიტომ ვანდერველდ მთელი თავისი ძალ-ღონით ებრძოდა ასეთი ფრონტის პრაქტიკულად შექმნის შესაძლებლობას; ამას არ მოითხოვდა ბურჟუაზიის ინტერესები. ვანდერველდმა ვისძლო ბევრი რაზის ნიღბევა, მაგრამ მუშათა გაერთიანებულ ფრონტის ჩაშლა ვერ მოახერხა.

ბერლინის კონფერენციამ ჩვენ მოგვცა მხოლოდ ჩანასახი. მუშათა გაერთიანებული ფრონტისა. და ეს მოხდა იმ გარემოებით, რომ ორნახევარ ინტერნაციონალსა და იტალიის სოციალისტებში მხარის არ დაუჭირეს მეორე ინტერნაციონალის გვერდს, რომელთაც სერთით ზოგად შეექმნათ კომუნისტების წინააღმდეგ. ისინი იზოლიაციაში დატოვდნ და რომ მალად არ დაპყრობათ ყოველგვარი გვერდის მუშათა შერევაში, როგორც პროლეტარული ფრონტის მოწინააღმდეგეებმა, გადასწყვიტეს ტონი დაედაზლებინათ და შეთანხმებულად ენით ელაპარაკნათ.

ამ გვარათ აშკარა დამარცხების შემდეგ მეორე ინტერნაციონალი შეურთდა ვერსალის დეკლარაციას. რასაკვირველია, საკითხი მთლიანად გასაგებია. არ გადაწყვეტილა და მეორე ინტერნაციონალის გაშორება პროლეტარიატის გაერთიანებულ რიგებში თან შეიტანეს თვითონ დემოკრატიული და რევოლუციონისტური იდეოლოგია. ამ იდეოლოგიისაგან ისინი ვერსალის ვერ გაინთავისუფლებდნ თავს. მათ მხოლოდ სამარგ გაასწორებდნ. და სწორეთ ასეთი კუზინებისათვის ბერლინის კონფერენციის მოწყვეტა და გაერთიანებული ფრონტის ჩანასახის შექმნასაც კი ერთგვარად სამარის გათხრას უდრის.

ბერლინის კონფერენციამ ნათლად გამოაშკარავა მთელი იდეოლოგიური

პარახევის აპრილის 14 ს. საღამოს 6 საათზე

სახალგაორო მარის შანოგაში შადრევა

საქართველოს ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის პლენუმის, ტფილისის მუშათა და წითელანობიელთა კავშირების აღმასრულებელ კომიტეტის პლენუმის, საქართველოს პროლეტარიატის კავშირის პლენუმის საქარსნო კომიტეტების და ტფილისის განჩინების წარმომადგენლების

შეერთებული საზოგადოებრივი
სხდომა

დღის წესრიგი: მოხსენება საერთაშორისო მდგომარეობის შესახებ. საქართველოს ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის მდივანი თ. კალანდარიძე.

განცხადება

პარასკევს, 14 აპრილს, დილის 10 საათზე პირველი ქალაქის საავადმყოფოს ეზოში (წინანდალის ქუჩა № 6)

საჯაროდ გაიყიდება

მიცვალბეულებსაგან დარჩენილი ტანსაცმელი და ნივთები.

საავადმყოფოს ზედამხედველი მანიაკა. 247

სეთი მდგომარეობისა მან მეტის მეტად მნიშვნელოვან რეზულტატებს მიიღწია საერთო მასშტაბში. და როდესაც ამ პროგრამის გარშემო შეერთებული ძალებით შემოკრება მთელი რიგები პროლეტარულ მსახურში, იმპერილისტური ფრონტი უძლებს იქნება მუშათა გაერთიანებული ფრონტის შემოტრევის წინააღმდეგობა გაუწიოს და ბატონობის საზღვრებს დაუთმობს ახალი სოფლისათვის მებრძოლს ჯანსაღ ელემენტებს. გაერთიანებულ პროლეტარულ ფრონტის პოლიტიკაც აქეთვე არის მიმართული და იგი ნელს, მაგრამ გაბედულის ნიშნით ჰქმნის ნიდაგს პროლეტარიატის მთლიანად დასაპარისპირებლად კაპიტალის წინააღმდეგ მოსოფლიოს მასშტაბში.

მაგრამ გაერთიანებულ ფრონტის იდეა მარტო ამ დიდი მიზეზით არ ამოიწურება. მას აუცილებლად დიდი მნიშვნელობა ექნება თანამედროვე საერთაშორისო პოლიტიკის ვითარებაში. ინტერესთა წინააღმდეგობითა და შეუარაღებლად დაქსაქსულ კაპიტალისტების მოსოფლიოს კვლავ უპირისპირება გვერთიანეული პროლეტარული მასა. აქობამდე კაპიტალისტურმა კვებებმა საკმაოდ ისარგებლეს მუშათა კლასის დაქსაქსვითა. 1918-21 წლების რევოლუციონური გამოსვლები და კრიზისი გაბატონებულმა კლასმა რევოლუციონისტების დიდი დახმარებით გადაიტანეს. არ ყოფილა ისეთი ისტორიული დაღარ რევოლუციონური მოძრაობის მიმართ, რომელიც ჩაიღვინა აღნიშნულ წლებში მეორე ინტერნაციონალის წარმომადგენლებმა, დღეს ვერსალში სწავსა გვარი პოლიტიკური კონიუნქტურა იქნებოდა და სულ სხვა გვარ ძალებთან

ბერლინის კონფერენცია და რევოლუციონისტები

ჭანოგერიდან და ნაგერიდან მოსული მღვდელი შეთანხმება ძლიერ დიდი ცნობით, ბერლინის სოციალისტური წონის არის და მას აუცილებლად საქართველოც დატეხილად და მთავრად მათ პრაქტიკული და მორალური შედეგები მოყვება.

თანამედროვე საერთაშორისო მდგომარეობა და ის ობიექტიური პირობები, რომელიც შეიქმნა მუშათა კლასისათვის და მთელი მსოფლიო მისისათვის, აუცილებლად მოითხოვდა პროლეტარული ფრონტის გაერთიანებას, მათი ერთი საერთო პროგრამის გარშემო შემოკრებას. მართალია ამ პროგრამას კული შეეკვეთა მეორე ინტერნაციონალის მოღალატური პოლიტიკის წყალობით და არ მიეცა სავეგბით ის შანაჩის, რომელიც საკითხ არის დღევანდელი ვითარებისათვის, მაინც მუშათა მსახურის გაერთიანების საქმეს ნიდაგი ჩაეყარა და ის თანდათანობით უნდა მივიდეს თავის ლოკურ დასკვნამდე. დღეს პროლეტარული მასა ირახებება ალტუბა პურისაგან შემო, წარმავალი და ყოველ დღეური მოთხოვნები მისათვის, მაგრამ ეს მოთხოვნები უნდა თანდათან უნდა გაფართოვდეს, გადიდდეს და მშრომელთა რიგები შეთანხმებულად უნდა გამოვლენ პოლიტიკური ძალა-უფლების დასაპყრობად, პროლეტარიატის დაქტარების გასამტკიცებლად. ეს იქნება დასაწყისი კაპიტალისტური კულტურის დასასვლის მთელს მოსოფლიოში. ამდენხანს ამ ლოზუნგითა და პროგრამით გამოდიოდა მხოლოდ მოწინავე ნაწილი, მუშათა მ სერისა, მხოლოდ მისი ავანგარდის მცირე ნაწილი და მიუხედავად

გვიწევოდა საქმე. მაგრამ მეორე ინტერნაციონალის აშკარა დაღატბა და მათმა იარაღით ხელში კაპიტალისტების მხარეზე გადასვლამ გასტება რევოლუციონური მოძრაობა და პოლიტიკური ბატონობა ხელშეკრებლად შეუწარმუნა იმპერილისტებს.

დღეს პირობები არც თუ ისე იცვლება და მშრომელი მასა, მატყუებელი რევოლუციონისტების მიერ, თან და თან ფიზიკურად და მუშათა მთლიანი ფრონტის შექმნას სცილიაბს პრაქტიკულად. მიუხედავად იმისა, რომ მუშათა გაერთიანებული ფრონტის შექმნას კვლავ იმბედიან მეორე ინტერნაციონალის გმირები სხვა და სხვა ბრიკებით, მუშათა გაერთიანებას მაინც დიდი საერთაშორისო მნიშვნელობა აქვს. იმპერილისტური ფრონტი დღეს ვლდარ იგრანობს თავისუფლად და ყოველ მის მოქმედებას მთლიანი ორგანიზაციების. ამით თვით ეგროპის ორგანობების სიღრმეში იქმნება ის რეზურვი ძალა, რომელსაც შეუძლია პასუხისმოსობის კაპიტალისტური მთავრობების ყოველ ნაბჯს. გარდა ამისა, გენუას კონფერენციის წინ ასეთი დიდი საერთაშორისო ძალის მთლიანად გამოხვედრა შეუძლია თავისი დადი დაინაობს კონფერენციის მსგელობას. გენუმ უნდა გადაწყვიტოს საქითა რუსეთთან ურთიერთობის საკითხი და გააკვირული სახე უნდა მისცეს ორად გაყოფილ მოსოფლიოს დამოკიდებულების საქმეს. მუშათა კლასი ამ საკითხში შეთანხმებულად გამოვლენ და წამოაყენა ლოზუნგი რუსეთთან დამოკიდებულების აღდგენისა და რუსეთის რევოლუციონისტური დატვის შესახებ. კაპიტალისტური ფრონტი

მნიშვნელოვან რეზულტატებს მიიღწია საერთო მასშტაბში. და როდესაც ამ პროგრამის გარშემო შეერთებული ძალებით შემოკრება მთელი რიგები პროლეტარულ მსახურში, იმპერილისტური ფრონტი უძლებს იქნება მუშათა გაერთიანებული ფრონტის შემოტრევის წინააღმდეგობა გაუწიოს და ბატონობის საზღვრებს დაუთმობს ახალი სოფლისათვის მებრძოლს ჯანსაღ ელემენტებს. გაერთიანებულ პროლეტარულ ფრონტის პოლიტიკაც აქეთვე არის მიმართული და იგი ნელს, მაგრამ გაბედულის ნიშნით ჰქმნის ნიდაგს პროლეტარიატის მთლიანად დასაპარისპირებლად კაპიტალის წინააღმდეგ მოსოფლიოს მასშტაბში.

მაგრამ გაერთიანებულ ფრონტის იდეა მარტო ამ დიდი მიზეზით არ ამოიწურება. მას აუცილებლად დიდი მნიშვნელობა ექნება თანამედროვე საერთაშორისო პოლიტიკის ვითარებაში. ინტერესთა წინააღმდეგობითა და შეუარაღებლად დაქსაქსულ კაპიტალისტების მოსოფლიოს კვლავ უპირისპირება გვერთიანეული პროლეტარული მასა. აქობამდე კაპიტალისტურმა კვებებმა საკმაოდ ისარგებლეს მუშათა კლასის დაქსაქსვითა. 1918-21 წლების რევოლუციონური გამოსვლები და კრიზისი გაბატონებულმა კლასმა რევოლუციონისტების დიდი დახმარებით გადაიტანეს. არ ყოფილა ისეთი ისტორიული დაღარ რევოლუციონური მოძრაობის მიმართ, რომელიც ჩაიღვინა აღნიშნულ წლებში მეორე ინტერნაციონალის წარმომადგენლებმა, დღეს ვერსალში სწავსა გვარი პოლიტიკური კონიუნქტურა იქნებოდა და სულ სხვა გვარ ძალებთან

„ახალგაზრდათა ხმა“

გამოვა ხუთშაბათობით.

წერილები გამოიგზავნება შემდეგი მისამართით—ტფილისი „ტრიბუნის“ რედაქცია, სასახლის ქ. № 6. მასალები ერთ გვერდზე უნდა იყოს დაწერილი, აგრედვე უნდა იყოს წარწერა „ახალგაზრდათა ხმისათვის“.

საუბარი ამხანაგებთან

I

თუ ოდესმე საქირა იყო ამხანაგებო საუბარი გავგებართა ურთიერთ-შორის და მოგვებდინა აზრთა გაცვლა-გამოცვლა, მით უფრო საქირა დღეს ასეთი საუბარი, როდესაც მეტად რთულ მომენტში გვიხდება ცხოვრება.

ყველა თქვენგანმა კარგად იცით, თუ რისთვის გვიხდება დღეს განსაკუთრებული ყურადღება მივაქციოთ ერთმანეთის აზრს და ყოველი ამხანაგის გულის ნადები გავიგოთ და გავცნოთ, ეს საქირა რომ უფრო მჭიდრო კავშირი გვექნეს ერთმანეთთან და საერთო ძალით ვიპოვოთ საერთო საქმისათვის.

დღეს ჩვენ შეკრებილი ვართ ჩვენს დედა ქალაქში და შედგებასა და გვარად ვაწარმოებთ პარტიულ მუშაობას. კარგად გეცოდინებთ ამხანაგებო, რომ ჩვენი შემადგენელი ნაწილები, გუშინ არ შეგყრილვართ. დიდი ხანია რაც მიზნით დავისახეთ ჩვენი მოძღვრის არჩილის იდეა, ერი და სოციალიზმი და ამ მიზნისათვის ბევრი რამ ვადავებდა თავს. არცერთი ჩვენი ამხანაგი არ გამოკლებია იმ რაგებს, რომელიც მოწოდებული იყო ქართველი ერისა და ქართველი ხალხის ხსნისათვის. ყველგან, სადაც კი შესაძლებელი იყო და რაც კი შეგვეძლო ვმუშაობდით და დღესაც განვაგრძობთ ჩვენს მუშაობას.

უნდა აღინიშნოს, რომ დღეს ჩვენი ჩამოგვიტოლდნენ ის ამხანაგები, რომლებთან ვმუშაობდით წინეთ, მენშევიკური საქართველოს დროს. ახალგაზრდობა ორად გაიყო ისე, როგორც უფროსი ამხანაგები და გუშინდელი ამხანაგი დღეს მოწინააღმდეგის ბანაკშია მოქცეული. ეს მოვლენა რა თქმა უნდა ცუდია. მთელი ჩვენი წადილი იქითკენ იყო მიმართული, რომ ახალგაზრდობაში მივინჯოთ დაცულიყო მთლიანობა ვიდრე ახალგაზრდათა კონფერენცია შეიკრიბებოდა, მაგრამ ყოფილი ამხანაგების შეუთანხმებლობამ გვაძლიძულა ცალკე დავგვეყუო მუშაობა.

ამიტომ საქირა თვალი გადავავლოთ ჩვენსა და მათ განსხვავებას, რომ ნათელი გავხადოთ ამხანაგებისათვის ორივე ბანაკის მიზნები.

ვისაც შემთხვევა ჰქონდა წაეკითხა ჩვენი ყოფილი ამხანაგების მოწოდება, რომელიც მათ გამოსცეს 26 იანვარს, ის დანიხავდა თუ რაოდენი სიბინძურეს მოგვეწოდებდნენ მოწინააღმდეგენი და მოაღალატებდა და გამცემლებს გვიწოდებდნენ. ჩვენ რა თქმა უნდა თავი დავანებეთ ლანძღვა განების პასუხს და შევეცადით ჩვენი საუბარი უფრო მნიშვნელოვან საკითხების შესახებ შევჩეროთ, რადგან ლანძღვის პასუხი შეუძლებელიცაა თუ ისე იმავ იარაღს არ მივმართავთ.

მაშ რაშია უმთავრესი განსხვავება ჩვენსა და ჩვენს ყოფილ ამხანაგებს შორის?

ეს განსხვავება თანამედროვე მდგომარეობის გაგებაშია. მათ ჰგონიათ, რომ დღეს მზად არ არის ნიადგი, რომ დაიწყოს მოსამზადებელი ხანა

სოციალისტური წყობილების განსამტკიცებლად. ჩვენ კი ვამბობთ, რომ ასეთი ხანა უკვე დაიწყო და ჩვენი ერის თავისუფლება შეიძლება უზრუნველყოფილი ვახდეს მხოლოდ და მხოლოდ საერთაშორისო მოძრაობის საშუალებით.

ერთი უმთავრესი საკითხი, რომლის გადაწყვეტა დიდ როლს ასრულებს ჩვენს გათიშვაში—ეროვნული საკითხია.

ისინი ფიქრობენ, რომ... მაგრამ გულწრფელად უნდა ვითხროთ ამხანაგებო, რომ არ ვიცით რას ფიქრობენ. არც კონფერენციაზე და არც სხვაგან ჩვენ არ ვგსმენია ჯერ მათგან თუ როგორ შეიძლება საქართველოს თავისუფლების უზრუნველყოფა. არ იფიქროთ ამხანაგებო, რომ მათ საშუალება არ ქონდეს წერისა, არა, მათ გამოსცეს ერთი პატარა წიგნაკი, რომელსაც ეწოდება „რა მოხდა?“ ამ წიგნაკში ყველაფერია. ისეთი სიტყვებით არის დაწერილი ეს წიგნაკი, რომ პატიოსანი კაცი გულდასმით ვერ წაიკითხავს. ამ წიგნაკში ერთი მიზანი ყოფილა დასახული. ეს მიზანი ჩვენი გინებაა ამ სიტყვის ქუჩური მნიშვნელობით. ეს მიზანი, მართლაც მიღწეულია. ამას გარდა ისინი საქართველოს შესახებ არაფერს ამბობენ.

ჩვენ დღესაც არ ვიცით თუ რა უნდა ჩვენს გუშინდელ ამხანაგებს. ჩვენ ვიცით ყველა პარტიის სურვილი და მიზანი, მაგრამ არ ვიცით ჩვენი ამხანაგების სურვილი.

თუ როგორაა ეს შესაძლებელი. ამაზე შემდეგ.

ბ. კვიციანი

„რაც ჩვენ ნათლად გავიგებთ იმას, თუ რითა ვართ დაკავშირებული ძველ თაობასთან, რა გვაქვს მასთან საერთო და რა არა, მამინ და მსოფლიოდ მამინ შევიგებებთ იმას, რა გზით უნდა ვიაროთ მოძაგაღში, დავინახავთ ჩვენს საკუთარ პიროვნებას, გამოჩნდება ახალი თაობის ახალი პრინციპი.“

არჩილი

არჩილ ჯორჯაძე

დღეს სრულდება ცხრა წელი მას შემდეგ, რაც საქართველომ დაჰკარგა საუბრის მამულიშვილი და დიდი პოლიტიკური მოახრეინე, ჩვენმა პარტიამ კი მისი დამარცხებელი ბელადი არჩილ ჯორჯაძე.

გინც იცნობს საქართველოს, მას კარგად ეცოდინება თუ ვინ იყო არჩილი, ის არჩილი, რომელმაც მთელი თავისი ახალგაზრდობა შეწირა მხოლოდ და მხოლოდ საქართველოს მშრომელი ხალხის ინტერესებს.

ვის არ ახსოვს არჩილის თავდადებული მუშაობა, რომელსაც იგი მთელი თავისი სიცოცხლეში აწარმოებდა, მხოლოდ იმისთვის, რომ საქართველო და ქართველი ხალხი ჩვენთვის თავის განავითარების ნორმალ პირობებში.

ჩვენ გვხსოვს არჩილის მაშინდელი დაუღალავი მუშაობა შავ გინელების და ცარიზმის წინააღმდეგ და აგრეთვე ისეთ ჯაჯუფის, რომელსაც ვითომდაც

*) ეს წერილი დაწერილი იყო არჩილის ნომრისათვის.

„სოციალისტობდნენ“ და რომელთაც ვერ მოინდობდათ უბრალო საქართველოს ავტონომიაც კი, რადგანაც ავტონომია მათი აზრით ეს ღალატ იყო.

და აი ამ ღალატის ირგვლივ არა ერთხელ და ორჯერ გაჟრავთ ჯვარზე ჩვენი უფროსი ამხანაგები, მხოლოდ და მხოლოდ იმისათვის, რომ ისინი ამტკიცებდნენ შესაძლებლობას ნაციონალური გზით ინტერნაციონალიზაციას.

დღეს ჩვენ ფაქტის წინ ვდგევართ და თამაშ შეიძლება დაისვას კითხვა ვისმა იდეამ გიმარჯვებ? არჩილისამ თუ იმ ჯაჯუფისამ, რომელსაც ხალხს ფაქტურაღმს ფეოდალიზმად უმარტავდა.

რასაკვირველია არჩილმა გიმარჯვებინ არ გინდათ დღეს, რომ არჩილის იდეით უმთავრესად არ სარეკლობდნენ ამა თუ იმ პოლიტიკურ ნაბიჯის გადადგმის დროს. თითქმის ყველა ის პოლიტიკური პარტიები, რომელთაც უხდებოდათ დღეს მუშაობა მსოფლიოს მასშტაბით.

მართალია ჩვენ შიში მოსწავლეები და საერთოდ ჩვენი პარტია დღეს საერთაშორისო მოძრაობაში არ ვართ, მაგრამ თვალსაჩინო როლს, მაგრამ ჩვენ მაინც ვამბობთ, რომ არჩილის იდეების წინაშე ძალაუნებურად ქედს იხრის თითქმის ყველა სოციალისტი.

დღეს ცხრა წლის თავზე ჩვენ მემარტვენი სოციალისტ-ფედერალისტთა სარეგულირებელი პარტიის ახალგაზრდობა მუხს იღრეს არჩილის წინ და ფიცავს, რომ იგინა არასოდეს არ უღალატებენ არჩილის იდეებს და ყოველთვის მზად ვიქნებით მსხვერპლად შევიწირეთ მას, თუ კი საქართველო მითხოვს.

ახსოვს არ მცვეთ თავს იმის ნებას, რომ არჩილის იდეით ვაკეთოდ ის საქმე, რომელიც საქართველოს ერთ სათვის მიუღებელია, როგორც ამას დღეს სხადინ ჩვენი ყოფილი მემარჯვენე ამხანაგები.

ჩვენ თამაშად შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ არჩილი არ მომკვდარა და არც მოკვდება მანამ ცოცხლობს და იცოცხლებს საქართ. მემარტ. სოც. ფედ. პარტია.

გ. ლახვარია

... თუ წინადაკერების შესასებ დაზარადა ქართველ პუბლიცისტისათვის ერთგვარი გულის მოსაფხანია საშუალება იყო, უნდა ამ დაზარადას საქმიანობის ელფერი დატეო.

პუბლიცისტი აღარ ჰკვადებს, აღარ იმსჯელებდა სკდით, იგი ეტებს პრაქტიკულ გზას, რომელშიც მას სწადიან ეროვნული ცხოვრების ჩაუენება.

არჩილი

ჩვენი მოძაგალი

ქართველი ახალგაზრდობა თავისი მთელმხედველობით როგორც წარსულში, ისე დღესაც ჩვენთანაა. ახალგაზრდობა ჩვენ მხედველობას, როგორც მდგომარეობით ისე შეგნებით უკავშირდება. ახალგაზრდობა სწავლობს, ის ცოცხალი გლეჩენია რომელიც ყოველთვის ახალის ძიებებაში ის ვერ ეგუება მოძვლებულ ცნებებს, რომელმაც დრო მიუკმა.

ჩვენ ახალგაზრდობას დღემდის არ ქონდა საშუალება ეწარმოებია თავისუფლად პარტიული მუშაობა, ამში ბრალი მიუძღვის ჩვენ ძველ უფროს ამხანაგებს, რომლებიც ბრავითარ ანგარიშს უწევდნენ ახალგაზრდობას და პარტია გადაგვარების გზაზე დაყენეს. ახალგაზრდობა კი წინააღმდეგ ამისა, ყოველთვის იმის ცდაში იყო, რითა ჩვენი პარტია ვაღაერჩინა ამ ხალხისაგან და დარეგნებინა სწორ გზაზე, მაგრამ ამისათვის მას არ ქონდა თავისუფლი გასაქანი. მისი უფლებები შეზღუდული იყო. ამიტომ ახალგაზრდობა ყოველთვის პარტიის მიმართუნი ფრთას უკავშირდებოდა.

ახალგაზრდობა ყოველთვის გარკვეული მოწინააღმდეგე იყო პარტიის გარკვეული პოლიტიკის და რეგულირების ტენდენცია შექმნადა პარტიაში.

დღეს, მართალია ზოგი ამხანაგი მეოქვ პეტანტიზმის გავლენის ქვეშ, მაგრამ ეს მხოლოდ ერთი მომენტი, რომელიც აუცილებელია გაიგოს და შეგნებულ ახალგაზრდობა ჩადგება იმ რაგებში, სადაც აქტიური ბრძოლა სწავლობს ყოველთვის მონაბის წინააღმდეგ და ეროვნული და მუშური ინტერესების დამცველი საბედისწერო ბრძოლის დროს ქართველი ხალხის საკეთილდღეოდ მუშაობს.

ახალგაზრდობა ახალი ქვეყნისაგან ისწავდვის, იგი ახალის, მომავლის წინამორბედია, ახალგაზრდობა ერის მომავალია და ჩვენი ახალგაზრდობა საუკეთესო თვალი უნდა იქნეს საქართველოს პოლიტიკურ მოძრაობის ისტორიაში.

ახალგაზრდობა ჩვენი მომავალია. იგი მომავალი მესვეურია ეროვნული კულტურის და მშრომელი ხალხის ყოფაცხოვრების.

გ. მღვიანა

„ეროვნული პირობების სიმკვლე თეორეტიული სიმკვლე არ არის. თეორიაში უოველირე მუშობრად სწელება და ლაგდება. სიმკვლე იწეება იმ დროდნ, როდესაც ეროვნული პირობებმა გინდათ გადასწევიკოთ კონკრეტიული პირობების მახედვით, როდესაც ანგარიში უნდა გაუწიოთ პრავადა მოკვლენათ, რომელთა ანსკებობა თეორიის მხეველობაში არ მიუდია.“

არჩილი

პარტიული ცხოვრება

პარსკვეს 7 ამ თვის საღ 5 საათზე „ტრ.“ რედაქციაში დანიშნულია ახალგაზრდათა დრ. კავშირის სხდომა, წევრთა დაწერება სეგალეფლოა. პრეზიდეფში.

— დღევანდელ ნომრში ამხ. სერ. ამდლობების მოხენება, რომელიც წკეთხული იყო ყირლობაზე, უაღვილობის გამო არ იმეკდება.

მოგონებიდან დღევანდლამდე

ეს მოგონება არის. ალბათ 1912 წელი იყო. რიონის სადგურში უცდილით მუხინიდან გამოსულს მატარებელს. პატარა გიმნაზიელი მიგრებოლი დატარებულ ხალხს და მეც თითქოს ვწუხდი რაღაცაზედა.

ქართული გიმნაზიის ხოროს ვახლოდი ქუთაისიდან წამოსვლისას ვითხრა ლობტარმა „დიდ კაცს ვასვენებთო.“ ჯერ კიდევ არ ვიცოდი ვინ იყო არჩილ ჯორჯაძე, მაგრამ ჩემი გუელიც ტიროდა, თითქოს მას თავისი საბუდარი დაჰკარგოდეს.

გიროლიანდებით შემოსილი ვაგონი ჩამოდა. ღამე ნათევი და დამშინებული სახეები ჩამოყვა ცხედარს. გლოვა დიდი იყო, მაგრამ ეს გლოვა ტრაურში და სულის მოელვარებაში იმალებოდა.

მესამე ზარიც. დამძიმებულ მატარებელს სულთანაა ვავატანეთ ტფილისისაკენ... მას აქეთ მაინტერესებდა ვინ იყო არჩილ ჯორჯაძე.

და პა მეც მივედი ეროვნულ ვაების წიგნისაგან დასველებული მქერ ქვეშ თავშესაფარად.

ვცანი არჩილი და მივხვდი თრისთვის წუხდა ასე გაუგებრად ჩემსული.

ვინ იყო არჩილი? ვინ იყო? ვანა ეს ქართველმა გრმა კი იცის? ეს კითხვა ინტელიგენციის მკრე ნაწილისათვისაც ძლიერ არის გამოარკვეული.

ასე გაოგებარი და მიუწვდომელი საქართველოს აზროვნების ფოკუსისა არჩილ ჯორჯაძე.

ერი და სოციალიზმი. საქართველო და მშრომელი ხალხი.

აი მისი მთელი მოღვაწეობა იდეალი.

ჯერ კიდევ რუსიციზმის მთლიანი რუსეთის იდეის დროს მან პირველად ასწია დროში ეროვნული და ქართველ მშრომელ მასს შესახებ „ნაციონალიზმით ინტერნაციონალიზმისაკენ“.

არა თუ ეს დიდი სოციალ-პოლიტიკური საკითხები აინტერესებდას, მისმა დადლილმა და მულაჯანსაღმა სულმა სიკვილო-სიცილობის პირობებშიცა შეაშუქა.

მიუხედავით იმისა რომ იგი სწეული—გაიმახოდა არ ვიცით საიდა მოვდივართ, არვიცით საიდან მივდივართ, არ ვიცით სადარის სიცოცხლის თავი და ბოლო—მაინც მედგრათ იღვა და ყოველ პატარა წვირომან საკითხებსაც ეტანებოდა რადგან იცოდა, რომ მათაც ქონდა ეროვნული ღირებულება.

ხელოვნება, ფილოსოფია, რელიგია, პოლიტიკა მისი ყველგან ძვიროს წარმოადგენდა. მისი სული ვერ ითმენდა შებოგვას. საქართველო—საქირობდა ყოველი დარგის გაშუქებას და მისი ნათელი და დარბა-სული გონება ყველას ფერისათვის მზად იყო.

მან იცოდა რომ „სიცოცხლი უფლება მხოლოდ იმას ენიება, ვისაც აქვს ცხოვრებისათვის საქირი იარაღი—თავის რწმენა და დამოუკიდებელ მოქმედების უნარი“—სწორედ ამისათვის იყო საქირა ყველ საქირ-მოროტო საკითხების გარკვევა და არჩილი ბუნებით ფილოსოფოსი თავის კალამს უბრალო საკითხებზედაც კი დალაგდა.

სად უნდა ვემოთ ჩვენ წარსული შეფასება? სად ვნახავთ 60—80 წლების საზოგადოების სახეს, კრიტიკას? არჩილის ნაწერებში.

ვინ მოგვცა ინტელიგენციის სურათი და მისი დაფასება? არჩილია.

და ვანა იქნება ისეთი საქირობოტო საკითხი, რომელზედაც არჩილის კალამს დინჯი პასუხი არ გაეცეს?

ამიტომ არის ჩვენ—ახალგაზრდობა გლოვის ნაცვლად ვდღესასწაულობთ მისი გარდაცვალებიდან 9 წლის თავს ჩვენი აღმზრდელი არჩილ ჯორჯაძე ყოველთვის ცოცხალი იქნებ ჩვენთვის.

იგი მარადის უკვდავი იქნება, სანამ ერი და მშრომელი მასა იარსებებს.

ეს ხომ მარადიული მცნებებაა და მასსადამე არჩილის სახელიც მარადიული იქნება.

კოლია ჩანავა.